

ELŐFIZETÉSI ÁB:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Börmentelen levelek csak ismert kezektől fogadtnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyiltérben minden garmond sor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HÍRDETÉSI DÍJ:

hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.

Kiemelt, diszkrét és körzettel ellátott hirdetésekért térmenték szerint, minden centimeter után 3 kr. számítottatik.

Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

S.-a.-Ujhely, decz. 16.

A mi után Tokaj-Hegyalja jobban epedt, mint a puszták tikkadt vándora az enyhítő forrás után; mely több mint egy évtized óta legszebb álomképei közé szövö magát s gyüléseken, sajtóban számtalanszor, azonban minden eredmény nélkül lett megbeszélve, megvitatva; e fényes ábránd: a „Tokaj-hegylajai borkereskedelmi részvénytársulat” eszméje f. hó 10-én alakot öltött magára azon értekezleten, mely a zemplénmegyei gazdasági egyesület kezdeményezése folytán, a hegylajai bortermelők és borászok részvéte mellett S.-a.-Ujhelyben megtartott.

Valóban, ha a zemplénmegyei gazdasági egyesületnek vannak érdemei, — a mint hogy vannak — a miért ez eszmét felkarolta s óhajtott céljához vezette, mindenesetre növelte azok számát, sőt amennyiben egy pusztulásnak indult vidék hanyatló kultúráját fejleszteni, kereskedelmét emelni s egykori jólétét hírnevével együtt visszaszerezni vállalkozott, oly alkotás terére lépett, mely a speciális érdekek szemeltartásán kívül, egyszersmind nagy, nemzetgazdasági érdekeknek is gyújt fátylalángot.

A szegény, a már csaknem meztelenre vetkőztetett árva gyermek; a saját kincses bányája mellett pusztulásra kárhoztatott Hegyalja nem kaphatott ennél szebb karácsonyi ajándékot.

Ez ajándékot meghasználni, megragadni az alkalmat hévvel, buzgalommal és áldozatkészséggel most már a mi feladatunkká vált.

Az értekezlet elsöben is az alapító tagok aláírására fektette a fösulyt, mint akik hivatta lesznek a vállalatot megindítani és szervezni. E végből az értekezlet folyamán belépett alapító tagokból végrehajtó-bizottság alakult, mely az alábbi, a vállalat létrehozatalának indokait körülményesen kifejtő ivatek bocsájtotta ki.

A felhívás így szól:

„A zemplénmegyei gazdasági egyesület a mult 1881-ik évi borkiállítás alkalmával gróf Andrássy Manó ur ö méltósága elnöklete alatt tartott közgyűlésében egy „Tokaj-hegylajai borkereskedelmi részvénytársulat” alakítását határozta el. E határozatot a nevezett gazdasági egylet által 1882. december 10-ik napjára S.-a.-Ujhelybe egybehivott összes hegylajai bortermelők és borászok értekezlete egyértelműleg és közlekedéssel tette magáévá s annak kebeléből a kezdeményezés szerepére legott többen vállalkozván, aláírásilag kötelezték magukat arra, hogy az alapítók sorába lépnek.

Mi alulírottak tehát, mint e kezdeményezők-ből alakult végrehajtó bizottság a létesítendő társulat törvényszerű megalakításának eszközlését kezünkbe vettük.

Alig szükség említenünk, hogy e vállalat létrehozatala hegylajánk életfeltételévé vált. Meg kell jelennünk végre a világharsony küzdterén, meg kell hódítanunk a fogyasztók izlését, részeseitenni kell érdekeinket a szükséges védelemben az üzleti élet terén előforduló támadások ellen, hogy így boraink hitelét megalapítva, becsét, kelendőségét s forgalmi értékét mindinkább fokozva, hegylajai borvidékünket a hanyatlás lejtőjéről az anyagi felvirágzás terére visszavezessük.

Erre azonban nagyobb pénzerő szükséges. E célú társulás utján érhetjük el. Mert csak egy törvényes formákban mozgó, törvényes felü-

gyelet alatt működő egyesület van képesítve a külföldi piacokon a hitel megszilárdítására és idebenn az elhelyezést kereső tőke bevonására. — És e téren sorompóba lépni nem volt soha alkalmasabb pillanat a mostaninál, amidőn a phylloxera-vész a legkitünőbb bortermő államok szőlővidékeit végpusztulással fenyegetvén, a borkereskedelem iránya mindinkább hazánk felé hajol.

A vállalat pedig oly előfeltételeken nyugszik, hogy helyes vezetés mellett a siker kimaradhatlan. Csak nézzünk körül. Tapasztalati tények beszélnek. Nincs a hegylaján egyetlen üzletszerűen működő borkereskedő, kinek fáradozását a legközelebb multban, daczára a legmostohább termelési éveknél — dús haszon ne jutalmazta volna. És ez természetes. Mert alig van oly üzlet ág, melynél a sikert biztosító esélyek oly tulsulyban álljanak az ellenkező feltevés felett, a hol a kockázatot oly kevés legyen, mint a tokaji borüzletnél. Az anyag kitünősége világszerte első helyen áll. Sőt Tokaj neve megelőzi tán országunk híret. Nincs tehát szükségünk reclamokra.

A hegylajai bor vegyi szerkezeténél fogva romlásra hajlammal nem bír. A bevásárlás csekély költséggel jár s igen meg van könyítve az által, hogy a hegylaját többszörösen átszeli a vasut. A kezelés az érték nagyságához viszonyítva kevés számú személyzetet igényel. A lepincézett bor egy nevezetes regie-tétel: a tűzkár-biztosításra nem szorul. Minden más üzletágnál az avulás értékpadást idéz elő, holott itt a korosodással lépést tart az érték emelkedése és így az előállható üzletpangás esetén az árak elvesztegetésének kényszerre helyett azoknak pusztá kitartása is haszonnal jár.

Azon erős meggyőződésben élünk tehát, hogy egy ily egészséges alapokon nyugvó társulat létesítését úgy főuraink, mint a tőkepénzes és bortermelő közönség teljes buzgalommal fogja felkarolni.

Nagybirtokosaink felé — kiknél az anyagi nyereség kérdése mellékes tekintet alá esik — azért tekintünk teljes bizalommal, mert a boripar felvirágoztatása és hegylajánk népének megmentésére irányult eme törekvésünk hazafias és nemes; nem lehet tehát feltenni sem, hogy a polgári erények gyakorlásában megyei és hazai közéletünk zászlóvivői azon vezérszerepre, melyet részükre ezennel feltartunk — ne vállalkozzanak.

A tőkepénzeseket a kecségetető nyereség vonandja hozzánk, kiknek mint a forgalmi élet és kereskedelmi gyakorlat ösmerőinek közreműködése a vállalat sikeréremulhatlanul szükséges.

Hegylajánk szőlőbirtokosaira nézve pedig ezuttal a lét kérdése lévén felvetve, ezek tömeges sorakozását annál inkább elvárjuk, mert a társulat működésének legfőbb sikere a szakértő közönség helyi támogatása és ellenőrző befolyásában rejlik.

A társulat alapítókéje 2000 drb. 100 firtos részvény kibocsátása mellett 200,000 frt leend. Nem lévén kizárva, hogy az üzlet fejlődéséhez képest a társulat, elsőbbségi kötvények, új részvények kibocsátása vagy más hitelművelet utján nagyobb pénzerővel kiterjedtebb hatáskörben működjék.

Az aláírások csak az összes kibocsátott részvények jegyzése esetén válnak kötelezővé.

A társulat **alapító** és részvényes tagokból áll.

Az alapító tagok, kik legalább 10 részvény vételére kötelezvék, szervezik és megindítják a vállalatot s ezért az általuk aláírandó részvények teljes mennyiségének birtokában meghagyatnak. Nyilvános aláírásra tehát a részvényeknek csak azon feleslege kerül, amely az alapítók között el nem kelt.

Az alapítási alantírt határidő elteltével az alapító tagok a társulat szervezése végett egybehivatnak, mely alkalommal megállapítandó lesz a nyilvános aláírásra felmaradt részvények mennyisége, melyeknek teljes elkélese után az alakuló közgyűlés az alapszabályok megvitatása és a ha-

táskörébe utalt törvényes teendők eszközlése végett egybehivandó leend.

Megkeressük tehát (Czimedet), hogy a jelen iv megfelelő rovatában eszközözlendő részvény aláírása által az alapító tagok sorába lépni s ez aláírását legkésőbb jövő 1883. januárhó 15-ik napjáig a zemplénmegyei gazdasági egyesület elnökségéhez S.-a.-Ujhelybe okvetlen beküldeni sziveskedjék.

S.-a.-Ujhely, 1882. decz. 12.

Viczmány Ödön. Báró Jósika János. Dr. Erényi Jakab. Mathiasz János. id. Farkas Lajos. Bárczy József. Gróf. Andrássy Géza. Évva András. Petrakovics József. Szöllösi Gyula. Löcherer Andor. Ambrózy Nándor. Molnár István. Zalay István. Szerviczky Ödön. Dr. Láczy László. Székely Károly Várnai Armin.”

Az új temető elhelyezésének kérdése.

Lapunk mult 1881. évi július 31-én megjelent számában közöltük temető ügyünk akkori állását; közöltük, hogy a városi képviselőtestület kebeléből kiküldött bizottság jelentése, az egészségügyi bizottság jelentésével a helybeli kir. törvényszékhez, mint tagosító bírósághoz a további törvényes lépések megtétele végett fölterjesztett, kimondatván a képviselőtestület részéről, hogy a temetőt a mult 1876. évi május 31-én és folytatólag június első napjain megtartott elhelyezkedési tárgyalás alkalmával felvett jegyzőkönyv 44. pontja szerint az ugynevezett „Nádaska” dülőben kívánja letelepíteni és a helyi viszonyoknak megfelelőleg berendeztetni s a gróf Wallis Gyuláné szül. Somogyi Ilona grófnővel 1878. évi márczius 16-án tartott közbirtokossági gyűlésben kötött cserét el nem fogadja, mert az 1876. évi XIV. t. cz. 140. §-a értelmében a község tartozik intézkedni a fenntartásáról, ekként a nevezett grófnővel kötött cserének nem a közbirtokosság közgyűlésén, de igenis a városi képviselőtestület közgyűlésén kellett tárgyalatnia, elfogadtatnia és az 1871. évi XVIII. t. cz. 26. §-ának g) pontja értelmében a törvényhatósághoz jóváhagyás végett bemutatatnia. Ezen határozatról a címzett grófnő teljhatalmu meghatalmazottja értesítettvén, az ellentiltakozással és óvással élt, mely beadványa mult 1881. évi augusztus 11-én a képviselőtestület által tárgyalatván, minthogy a képviselőtestület határozataival meg nem elégedő felek a sérelmes határozat ellen az 1871. évi XVIII. t. cz. 27. §-a értelmében felebbezéssel élni vannak jogosotva, tiltakozás és óvás czimen pedig sem a hivatolt törvény, sem a községi szabályrendelet jogorvoslatot nem ösmer, beadványa egyszerűen visszaadott s az e vonatkozásban kelt határozat jogerőre emelkedett.

A belügyministerium azonban f. évi január 31-én, 5663. számú leiratával a vasuti társulat állítólagos felebbezése, helyesebben egyszerű átiratának elintézését sürgetvén, a hivatalt határozat a törvényhatósághoz azon jelentéssel terjesztett fel, hogy az annak kapcsán bekívánt ügyiratok a fentebb elősoroltak szerint a tagosító bírósághoz lettek áttéve; de a határozat mégis a megye törvényhatóságának f. évi márczius 10-én tartott közgyűlésében felülvizsgáltván, 44/2569. sz. a. oly értelmű határozat hozott, hogy miután a magyar-észak-keleti-vasut igazgatósága által a temetőnek az ugynevezett „Nádaska” dülőben elhelyezése

Mai számunkhoz egy féliv melléklet van csatolva.

ellen egészségi szempontból tett felszólamlása a megyei egészségügyi bizottság véleménye alapján indokulatlanul találtatott ugyan, de mert a jelen esetben a birtokviszonyokra, a forgalmi nehézségekre s egyéb czélszerűségi körülményekre való tekintettel a temető helyiségének kijelölése kérdésében határozni az urbéri tagosítási bíróság illetékességéhez tartozik, az említett határozat a megyei bizottság előtt felülvizsgálat tárgyát nem képezhetette s a város képviselőtestülete ebbeli kérelmével az illetékes tagosító bírósághoz utasított.

A képviselőtestület azonban — mint fentebb megjegyeztem — ezen kérelmével egyenesen a tagosító bírósághoz fordult s nem várta be a törvényhatóság ezen intézkedését; minthogy pedig a magyar-észak-keleti-vasut igazgatóságának fenntebb felszólamlása következtén a belügyministerium az ügy állásáról tüzetes jelentést kért, a törvényhatóság az előbb említett határozat meghozatala után az összes ügyiratokat felterjesztette s a felterjesztés következménye az lett, hogy a belügyministerium f. évi 55403. sz. a. kelt leiratával értesítette a megye közönségét, hogy a temető elhelyezésének kérdésében a közmunka és közlekedési ministeriummal folytatott tárgyalások folytán figyelmezteti a megye közönségét, miszerint a s.-a.-ujhelyi vasuti állomás, melynek kibővítése a folyton emelkedő forgalom következtében okvetlenül szükségessé válland, csak azon irányban terjeszkedhetik, a hová a temető elhelyeztetnék, minek következtében a vasutársulat azon eset beálltával kénytelen lesz ezen állomás forgalmát más helyre terelni és így a várost ama tényezőtlől megfosztani, mely a fejlődés tekintetében kétségtelenül legfontosabb. Ha azonban e körülmény dacára is a város eddigi szándékánál maradna, vagy más alkalmas helyiséget nem talál, úgy legalább akként kellene a pályának terjeszkedhetőségéről gondoskodni, hogy az állomás és temető között a pályaudvar hosszában egy 60—100 méter széles földszallag szabadban hagyatnék. Továbbá miután az új temetőhöz vezető mezei ut a pályaudvar tőszomszédságában vezet keresztül, hol az átjárás gyakori vonattalálkozások és ugyszólván szüntelen tologatások által most is már nagyon meg van nehezítve, ennél fogva ezen körülmény különösen temetkezések alkalmával igen kinos helyzetet szülhetne. Okvetlenül szükséges lesz tehát vagy ezen átjárót a pályaudvartól távolabbra tolni, illetve áthelyezni, miáltal a temetőbe vezető ut szükségképen meghosszabodnék, vagy pedig a mostani átjáró helyén a pályaudvart áthidalni, mely létesítmények a kívánt czélnak alig fognak megfelelni, másrészt költségei a vasutársulat terhére róhatók nem lesznek. Felhívom ennélfogva a megye közönségét, hogy S.-a.-Ujhely várost a fenti ténykörülményekről értesítse s figyelmeztesse, miszerint azokat saját érdekében az ügy eldöntésénél kiváló figyelemre méltatni, mindenesetre pedig a temető elhelyezés keresztülvitele előtt, az átjárás kérdését a magyar-észak-keleti-vasutársulattal egyetértőleg megoldani el ne mulassza.

Eddig terjed a ministeri leirat.

Nem mulaszthatjuk el azonban, hogy az abban a pályaudvar kibővítésére nézve tett intézkedésekre vonatkozólag nézeteinket elő ne soroljuk, jelesül azon körülményre, hogy a pályaudvar csakis kelet felé, tehát az új temető helyisége felé szélesítés által lenne nagyobbítható; sőt ellenkezőleg éppen ezen szélesítés által lerakandó vágányok lennének a roppant kiszögellés miatt a társulatra nézve hasznavehetetlenek; mert a ki a pályaudvar helyi fekvését ösmeri, meggyőződhetik, hogy az csakis délfelé meghosszabbítás és nem keletfelé szélesítés által nagyobbítható; az pedig, hogy az állomás a temető között bizonyos szélességű földszallag szabadon hagyassék, különben is észlelhető, de sőt a pályaudvarnak alantabb fekvése általában kizárja azon lehetőséget, hogy a temetőnek a »Nádaska« dülőbeni, tehát az elhelyezkedési tárgyalás alkalmával felvett jegyzőkönyv 44. pontja szerinti elhelyezése esetén, az utazóközönségre, annak megpillantásával rosz benyomás okoztatnék.

A mi pedig az átjárás kérdésének tisztághozatalát illeti, az — szerény véleményünk szerint — időelőtti dolog; mert mi az ügynek érdemleges elintézését óhajtjuk előbb látni s csak

akkor szólhatunk a mellékes körülmények mikénti megoldásához s egyáltalában nem vagyunk azon helyzetben, hogy a városnak a vasutársulattal egyezkedési tárgyalásokba bocsátkozni ez idő szerint ajánlhatnánk.

Mi ezen ügynek érdemleges oldalát abban találjuk, hogy a városi képviselőtestület ragaszkodjék a mult 1881. évi február 5-én, 21. sz. a. kelt határozatához, mert az 1876. évi XIV. t. cz. 116. és 140. §-ai értelmében a temető fenntartása a községet terhelvén, azon csere, mely az elhelyezkedési tárgyalásról felvett jegyzőkönyv 44. pontja ellenére, a közbirtokosság által, a város képviselőtestületének mellőzésével és *állítólag mégis a város képviseletében* kötött, fenn nem alhat, mert azt feltéve, de meg nem engedve, ha a közbirtokosság megköthette legyen is, a jogügyletre vonatkozó szerződés az önkormányzati jogot gyakorló városi képviselőtestületi közgyűlés elé lett volna az 1871. évi XVIII. t. cz. 22. §-ának is) pontja értelmében elfogadás végett bemutatandó s a törvényhatósági jóváhagyás a hivatolt törvény-czikk 26. §-ának b) illetőleg g) pontja rendelkezéséhez képest kikérendő. Mindezen törvény előirt módok annak idejében a cserét felajánló grófnó hátrányára, mindenesetre pedig a város előnyére — nem tudjuk kinek mulasztásából — mellőztetvén, a város képviselőtestülete helyesen cselekedett, midőn a meghallgatatása, bejegyzése és a törvényhatóság jóváhagyásának mellőzésével megkötött cserét a fentebbi határozat szerint *nemcsak magáévá nem tette, de az összes ügyiratok áttételével a tagosító bírósághoz fordult és a temetőnek az elhelyezkedéséről felvett jegyzőkönyv 44. pontja értelmében átadását kérte.*

Pataky Miklós.

A közkórház és a közönség érdekében.

A megyei közkórház magasztos feladatának, mely szerint a szegény osztályu betegeknek menhelyül, szolgáljon, annak vezetői által mindig oly buzgósággal kezeltek, hogy annak helyiségei minden segélykereső számára, bármily viszonyára való tekintet nélkül, nyitva állanak az intézet fekhelye erejéig és a magas belügyministerium által helybenhagyott alapszabályaiban meghatározott kóralakokra nézve, megjegyezvén: mikép ezek szerint, csupán szüle szi esetek nem vehetők fel.

Hogy mennyire felel meg hivatásának, bizonyítja azon körülmény, miszerint tíz évvel ezelőtt, midőn az addigi berendezés nem elégíthetett ki többé az emelkedett igényeket, a közkórházi bizottság az intézet főorvosa javaslatára tetemes áldozatokkal megkettőzteté az ágyak számát, de ezen felül a helybeli iparegylet is négy ágyból álló osztályt rendezett be saját beteget számára. Azóta évenként több 600 betegnél részesül ott gyógykezelésben; belbajok orvoslásán kívül egy-egy évben 50—60 nagyobb sebészi és szemészi műtét eszközöltetik és ápolatnak számos elmebetegek egy külön e czélra fennálló osztályon.

Daczára ezen üdvös és meg nem vetendő eredménynek, melyeket a m. k. kórház pontosan vezetett könyvei igazolnak, panaszkok palhatók olykor, mint ha némely betegktől különösen elme-kórosoktól a felvétel megtagadtának.

Engem illet a kötelesség, hogy a midőn az orvosi vezetésem alatt álló tisztán humanisticus intézet jó hírnevét megóvni igyekszem, egyszerűszemind a tisztelt közönség azon részét, mely annak irányában elégedetlensége nyilvánítására okot vél birni, a valódi tényállás felderítésével megnyugtassam.

Mint fent megjegyzém gyógyintézetünk közkórházi jellegénél fogva hivatva van külömbőség nélkül minden jelentkező beteget felvenni, de csak míg üres hely van; — túltömni a kórházat közegészségi tekintetknél fogva tilos.

Ha tehát midőn valamennyi ágyunk el van foglalva, új beteg jelentkezik, az rögtön nem vehető fel, csak előjegyztetik és a valószínű üresedési idő felől értesítetik; habár sokszor — amennyire a körülmények engedik — ideiglenesen számeletti ágyak szuratkak be, ugyszinte nem fogadható be nyomorék, melynek baja nem képezi gyógyítás tárgyát.

Legnehezebb a helyzetünk szemben az elmebetegekkel; ezek osztálya még a megyebeliék számára is gyakran szük, és öt szomszéd megye ilynemű szerencsétlen szenvedői számára is nálunk keresnek menedéket; amennyiben az ottani kórházakban nincs azok számára berendezés. Ezért történik szükségképen, hogy ezen csekély osztályunk majdnem mindig telt lévén, kénytelenítettünk s számelettiektől a felvételt megtagadni, annyival is inkább, mert az elméjökben háboro-

dottakat külön-külön, biztos őrizet és csak e czélra felszerelt czellákban lehet és szabad elhelyezni. Tehát nem a jó akarat, vagy épen kötelességérzet, hanem a helyhiánya okozza, hogy nem elégítetik ki minden igény minden időben.

S.-a.-Ujhely, 1882. decemberhó 8.

Dr. Schön Vilmos,
m. k. kórházi főorvos.

Különfélék.

(Szemere Miklós) összegyűjtött munkái az elmúlt héten sajtó alól kikerültek, minél fogva a füzött példányok előfizetői karácsonig jobbára birtokában lesznek példányaiknak. A diszpéndányok kötése — miután hazai könyvkötészet azok elkészítésére nem vállalkozott — külföldön eszközöltetvén — daczára annak, hogy két kötet az illető műintézetben már készen áll — azok csakis jövő januárho első napjaiban lesznek az előfizetőnek megküldhetők. Hogy pedig a terjedelmes mű kiállítása néhány hóig késett, okát leginkább azon körülményben találja, mely előre nemlátható akadályként tolt a rendező kezek elé. Sok töredéket, melyek különben határozott mübecsrel birnak s kihagyásuk bün lett volna az irodalom ellen, a kéziratnak olvashatlansága folytán, csaknem betűről betűre kellett megfejteni. Ami sok idő és sok küzdelembe került. E kis késedelemért azonban a t. előfizetők megbocsátanak annyival inkább, mert az a kiadott munkának ugy tartalmilag mint terjedelmileg előnyére vált. E naptól kezdve Szemere Miklós művei a nemzet közkincsévé lettek. Mi szerencséseknak érezzük magunkat, hogy ez eseménynek első hírnökei lehetünk, míg az érdemszerinti méltatás jogát kézséggel engedjük át a sajtó és irodalom illetékes arbitriumának.

(Az Ó-Kaszinó) vendéglő árverése a mult csütörtökön tartatott meg a városház termében. Az árverésre kiküldött három tagu bizottság elnöke: Hlavathy János ur felolvastatván az árverési föltételeket, a jelenlevőket felhivta, hogy a kik szándékoznak árverelni, ebbeli akaratukat nyilvánítsák s a 250 frt ovodék pénzt tegyék le. Erre hárman jelentkeztek: a jelenlegi bérlő Csernyiczki Mihály, Bettelheim Márton és Csatlószi József. Az árverezés nehezen jött az igazi kerékvágásba, úgy, hogy a 2500 frt kikiáltási árt 1500 forintra kellett leszállítani; végre is elmúlt a némaság a licitások ajkán s ígérgetni kezdtek. Körülbelül egy félóra licitálás után 2545 frt ígéréte mellett Bettelheim Márton lett a győztes. Kétségtelen, hogy nagy volt az érdeklődés az egész városban, hogy ki lesz az Ó Kaszinó bérlője s beszélgetés tárgyát képezte az mindenfelé, és a közönség nagyobb, az árverési föltételekkel ismeretlen része az árverés megtörténte után abban a szent hitben volt, hogy a pálma már csakugyan a Bettelheim kezében marad; ámde volt az árverési föltételek közt egy nevezetes pont, az t. i. hogy a képviselő testület jogositva van az árverelő közzül azt választani, habár kevesebbet ígért is, a kit alkalmasabbnak tart. Így aztán a másnap tartott képviselő-testületi gyűlésen Csernyiczki részére billent a mérleg s neki adatott át a bérlés, Csernyiczki különben is 2540 frtig licitált. Mi nem a magunk, de a közönség véleményét adjuk akkor, a midőn azt mondjuk, hogy a képviselőtestület igen tapintatosan járt el; mert mindenki tapasztalhatta, hogy Csernyiczki eddig is minden tekintetben igyekezett a közönség igényeinek megfelelni; lelkiismeretes vendéglős, ki a vendég pénzét nem csak zsebre akarja rakni, de ad is azért — élvezhető. Azt mindenesetre szem előtt kellett tartani, hogy az Ó-Kaszinó vendéglő, mely a városnak oly sok áldozatába került s mely oly nagy változásokon ment közelebb keresztül, a régi slendrián állapotába vissza ne sülyedjen.

(A s.-a.-ujhelyi dalárda) tegnap mult egy hete az Ó-Kaszinó vendéglő éttermében dal estélyt adott s a Csernyiczki által kiszolgált kitünő étekek elköltése után az egylet tagjai többször rázendítették a dalt valódi élvezetet nyujtva ez által a jelen volt s az éttermet zsufolásig megtöltött vendégeknek. Közben közben Mányi zenekara is ráhuzta s a bor által felvillanyozott jókedvü társaság csak az éjfélutáni órákban oszlott szét. Ugy vagyunk értesülve, hogy a dalárda több alkalommal szándékozik ilyen estélyt tartani, részben a maga, részben a dalt kedvelő közönség mulattatására.

(A s.-a.-ujhelyi) szegény izr. iskolázó gyermekeket segélyző egyesület f. hó 10-én tartotta meg az izr. elemi iskola egyik tágas termében a ruha k i o s z t á s i ü n n e p é l y t, melyre számos egyleti tag és sok vendég jelent meg, kik közül Ny o m á r k a y József urat említjük, ki a legjobb 2 szegény tanulónak 5 frtot kegyeskedett ajándékozni. Wolf Jakab ur egyleti pénztárnok 49 szegény gyermek közt 39 pár új téli csizmát, 32 új téli kabátot, 11 új téli nadrágot és 32 új inget osztott ki. A felruházott szegénytanulók nevében egy kis fiu tolmácsolta a hála érzelmét, melyet a jótékony egyesület irányában éreznek, dr. Nagy Armin ur, az egye-

sület elnöke pedig buzdító szavakat intézett a gyermekekhez és köszönetet mondott mindazon intézeteknek és jóttevőknek, kik ez idén is segélyezték az együletet. A felruházott gyermekek ezután elosztottak, nagy örömmel mutogatva ismerőseiknek, ki mit kapott. Az egyesület 7 évi fennállása óta összesen kiosztott **1973 frt 30 kr.** értékű lábbelit, ruhát és iskolai könyveket. E jótékony egyesületet dr. Schön Vilmos ur ez évben is 20 frttal segélyezte; Schármán Arthur ur Kassáról 10 frtot és Mezei testvérek Budapestről 6 frtot adakoztak az egyület javára.

(A mostani) időjárásról már csakugyan illik ez az epitheton, hogy pocsék. Napokon át vagy eső esik, vagy valami ködféle lanyhál; a hogy egyszer megszületett a sár, abban az állapotban van ma is, a világot sem akar rajta, vagy inkább rajtunk megkönyörülni — Boreasz. Nem csuda aztán, ha az ilyen mocskos lucskos időben az epidemikus betegségek sűrűn ütögetik fel fejüket s ha az egészségi viszonyok egyáltalán kedvezőlenek. Az se csuda, hogy a pinczék megtelnek — vizzel s a boros hordók vizben állanak. Némelyik ungvári pinczében — mint halljuk — térdig érő viz van s nem is érdemes kihordani, mert másnap a pincze újra megtelik. A falusiak is meg vannak akadva: van olyan falu, a melyikbe csak a madár mehet be, körül van véve vízzel; a lakosság nem jöhet a városba, hogy terményét, baromfiát értékesítse. Ha egy szekér életet akar valaki behozni: legalább hat ökröt fogjon a székerebe, mert különben ott reked a sárban. Szőlőskén túl a Ladmóc felé vezető országút is a víz alatt áll s teljesen járhatatlan. Általában minden felől roppant vizeket jeleznek s mindenki aggódva látja a természet rendjének ilyen felfordult állapotát a mit eléggé igazol az is, hogy a virágok némely kertekben még most is folyvást virítanak.

(A szinpad) készletekkel az azokat Budapesten készítettő Galó György ma holnap megérkezik s a szinpad valószínűleg még karácsonyig fel lesz állítva.

(Király József) mű-szobafestő — mint halljuk — rossz néven vette lapunk mult számában tett azon fölemlítésünket, hogy a képviselőtestület nem találta eléggé képesnek a több művészi tehetséget igénylő szinpadit díszletek némely részének elkészítésére. Ezzel mi a Király József jó hírnevén legkevésbé sem céloztunk csorbát ejteni; sőt ellenkezőleg ma is oda nyilatkozunk, hogy ő a maga szakmájában jeles, képzett egyén s mint ilyen, az iparos osztálynak egyik derék tagja. Azt azonban mindenestre tudja Király is, hogy ő szoba festő és nem festész és így nem csoda, ha emberi alak, vagy egy tájkép festésénél megakad. Így például az el nem fogadott előfüggönyön is a pegazust ábrázoló ló s rajta ülő női alak voltak azok, a mik miatt a különben szép kivitelű kordinát a képviselőtestület kénytelen volt visszavetni. Hogy pedig ez így történt, az Király Józsefnek egy csöppet sem válik szégyenére, sőt tán javára szolgálhat, hogy más adandó alkalommal erejét tul ne becsülje. Mi ujjal is megjegyezzük, hogy bántani nem szándékoztunk, csakis a valóságot akartuk regisztrálni s a Király kiváló ügyességét a maga szakmájában mindenkor elismerjük.

(Olcsváry Béla) ur, mint halljuk, e hó vége felé Tályán és A. Szántón hangversenyeket szándékozik adni, melyek iránt a tályai és szántói műveltebb közönség már jóelőre érdeklődik. A sikerről Olcsváry ur virtouz hegedű játéka minden esetre kellő garanciát nyújt.

(A sárospataki) főiskolai jogászegylet 1883. évi január 6-án tartja meg, a minden évben szokásos jogászbált, mely kétségtelen, hogy ott, ahol annyi fiatal vér buzog az ereken, rosszul nem, csakis jól sikerülhet. A meghívó következőleg hangzik: Meghívó. A sárospataki főiskolai jogász-egylet 1883. januárhó 6-án, a városháza nagytermében, saját alaptörvénye javára zártkörű táncszüvegrendezést, melyre czimzett urat és családját tisztelettel meghívja a rendező-bizottság: Nemes József, b. b. elnök. Antalí Sándor, ellenőr. Gyurkó Barna, pénztárnok. Bornemisza Géza, Gyarmathy Sándor, Lónyay Elemér, Somlyódy János, Somlyódy István, Tomori János, Batta István, Pavletics Béla. Belépti díj személyenkint 1 frt, családjegy 3 frt. Felülzítések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók t. Eperjesy József ur könyvkereskedésében s este a pénztárnál. Kezdeté 8 órakor.

(A karácsoni ajándékok) előállítására napjainkban már az iparnak sok ágát foglalkoztatja, úgy, hogy elárúsításuk is külön szakmakör szerint történik. Így Lövy Adolf könyvtár mai hirdetésménye, nemkülömben Réthy Mór jönevű órasunk hirdetésményi melléklete, foglalkozásukhoz mért s abból kifolyó alkalmi czikkekre hívják fel a közfigyelmet. Mi feltűnő reklámot egyik fél részére sem akarunk csinálni, de annyit mégis meg kell jegyeznünk: hogy az ily ajándékok között legtöbb beccsel bír az, mely maradandó értéket képvisel!

Ez pedig csak is egy szép és tartalmas könyv lehet.

(Szentgyörgyi Vilmos) diszmű és fűszer kereskedésének árszabálya jelen számunk egyik mellékletét képezi. Ajánljuk annak szives áttekintését olvasóink figyelmébe, annyival inkább, mert a közelgő karácsoni és újévi ajándékokra alkalmas tárgyakkal e kereskedés nyújtja leggazdagabb választékát.

(Lapunk mai számához) Légrády testvérek könyv és hirlapkiadó intézetének illusztrált hirdetésménye van mellékelve.

(A „Magyarország és a Nagyvilág“) czimű régi és kedvelt szépirodalmi hetilap szerkesztését november végén Borostyáni Nándor és Mikszáth Kálmán vették át s a december 3-iki szám már az ő szerkesztésük alatt jelent meg. Az új szerkesztők olyan gazdag és becses tartalmu számmal köszöntenek be, milyent elsőrendű külföldi képes lapok sem adnak. Pompás művészi kivitelű képek nagy száma, kitűnő írók dolgozatai és gondos összeállítás egyaránt mutatják, hogy az új szerkesztők a legmagasabb irodalmi színvonalon álló képes lappá akarják tenni a „Magyarország és a nagyvilág“-ot. — Ime a tartalom: »Gyulai Gaál Jenő«, életrajz (arczképpel). »Amott a kéklő partokon...« Költemény Dalmady Győzöttől. »Jön«, rajz Petelei Istvántól. »Katonai szemle az angol királynő előtt« képpel. »A szerb királyné«, Canon híres festménye (képpel). »Mácsik, a nagyerejű«, elbeszélés Mikszáth Kálmántól. A dobogó kő. (Pásztor rege). Költemény (képpel). Irta Bartók Lajos. »A hazátlan«. (Rajz a nemzeti ujjáébredés napjaiból). Irta Borostyáni Nándor. »Sarah grófnő«, regény, irta Ohnet György, fordította Sziklay János (képpel). »Mire szerkesztők leszünk«, irta ifj. Ábrányi Kornél. »Felekyne jubileuma« (arczképpel). »A király mulat«, Hugo Viktor színműve. (Négy képpel). »A magyar népeletről«. Tissot új könyve Magyarországról. (Három képpel). »Opera es hangversenyek«, heti szemle. — Irodalom és képzőművészet. — Hirrovat. — Halálozások. E szerföltt gazdag tartalom daczára a »Magyarország és a Nagyvilág« előfizetési ára megmarad a régi vagyis: negyedévre 2 frt, félévre 4 frt, egész évre 8 frt. A »Pesti Hirlap« politikai napilappal együtt: egész évre 20 frt, félévre 10 frt, negyedévre 5 frt, egy hónapra 1 frt 70 kr.

Nyilvános számadás.

A „s.-a.-ujhelyi dalárda“ választmányának megbízásából van szerencsénk a t. közönség tudomására hozni, miszerint a folyó 1882. évi decemberhó 2-án tartott hangverseny alkalmával:

1) a 18 forintnyi felülzítéssel együtt bevétel:	173 frt — kr.
2) kiadás	136 » 02 »
s ekkent tiszta jövedelem:	36 frt 98 kr.

azaz harminczhat forint 98 kr. volt, mely összeg a dalárda alaptörvénye csatolthott.

A köszönettel vett felülzítéshez járultak: Borúth Elemérné 1 frttal, Molnár István főisp. 3 frt 80 krral, Csiszár Gábor 1 frttal, Stenczel Dániel 1 frttal, Kun Frigyes 80 krral, Hornyai Ferencz 1 frttal, Payzoss Ferencz 80 krral, Némethi József 1 frttal, Miszák István 1 frttal, Vass József 2 frttal, Viczmány Ödön 80 krral, Évva András 20 krral, Sebeök Antal 1 frttal, N. N. 80 krral, Kohn Menyért 1 frttal, Juhász Jenő 80 krral, Mikes Gyula 1 frttal, összesen 18 frt azaz tizenhatsz ó. é. forinttal.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1882. évi decz. 15-én.

Kapy Lajos,
egyl. jegyző.

Grün József,
egyl. alelnök.

Értesítés.

A „s.-a.-ujhelyi dalárda“ folyó 1882. évi decemberhó 31-én délután 3 órakor a megyeház nagytermében rendes

KÖZGYÜLÉST

tart, melyre az összes pártoló és működő tagok tisztelettel meghivatnak.

Tárgy sorozat:

1. Pénztári zárszámadás.
2. Titkári jelentés.
3. A jövő 1883. évi tisztikar s választmány megválasztása.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1882. évi decz. 16-án.

Kapy Lajos,
egyl. jegyző.

Payzoss Andor,
egyl. elnök.

CSARNOK.

Merénylet a német császár ellen.

Pompásan aludtam és szépet álmodám. A világot sem arról, hogy tábornokká avangiroztam; ily absurdum álmaim nem szoktak lenni. Azt álmodtam, hogy esik az eső és én háborítlanul fekszem paraszt háziasszonyom vetette kemény nyugágyamon.

Igazán jól esett nekem, hogy esett... Legényem azonban e jótékony esőről mitsem tudott s ez volt a bökkenő, mert egy villanyütés a vállamon az álom felhőt eloszlata. Felnyitott szemem és legényem diaboliter szarkasticus arcát látom magam előtt.

És Stefi pozsonyi (pressburgi) dialectussal katonásan jelenti, hogy az idő szép, 3 az óra, tessék felkelni!

Öt percznyi kegyelem Stefi, hátra arcz! indulj! Stefi parancsom teljesítve hátra arczot csinált, én pedig 180 fok alatt hátra hátat és »arczom párnámba rejtve, szálla elmém önfeledve« az álom szivárványát kerestem, melyet azonban többé fel nem fedezhettem, mert Stefi 5 percz mulva ismét villanyütést éreztetett velem, már t. i. az én időszámításom szerint értve az 5 perczet, Stefi pedig feltétlenül hódolt az én rendszeremnek, mert a mereubachi óra akkor 3 óra és 30 perczet mutatott.

A nap teljes ábrázatát mutatva mosolygott be az ablakon, mintha engem akart volna bosszantani, ki ez egyszer igazán nem bántam volna ha álom sötét felhője borította volna az eget és nem lett volna hozzá szerencsém. Felkelni, felöltözni, látszóvetem nyakamba akasztani, rajztáblámat hónom alá fogni — igazán csak 5 percz müve volt, nem az én időszámítási rendszerem, hanem a mereubachi óra szerint.

Hogy a haza jóvoltáért terepfelvételi munkálataimat folytassam, Stefim által kísértetve, ki a háromlábú rajasztal és az óriási napernyővel volt felfegyverkezve — mint egy indiai nábob, — de gyalog indultam Ried felé.

Akkor még boldog életem volt, napkelte naplementig, mint bevágtam magamat*) (néha az igaz, hogy az órámat is bekelle vágnom) sugaraztam löszörös vonalzómmal, lépéseket számláltam, gombócot ettem, alma bort ittam és a boldog falusi tanító apai öröme 7 leánya közül a legfiatalabbnak — a kicsike csak 31 éves volt — udvaroltam, mondván neki ékes honi nyelvén »süsses Kind ich liebe dich... és gondolván magamban... aus der Ferne«

Szegény Gretchen! mert a kicsikét Gretchennek hívták, mily büszke volt, ha azt mondtam neki, hogy ő csakugyan a valódi Gretchen! és valóban olyan is volt, szöke mint az, szeplős mint az (pardon!) egy kicsit merész állítás volna azt állítani, hogy minden Gretchen szeplős, de egyik, a kit én a bécsi operában láttam csakugyan szeplős volt) és sentimentális mint az, — könyv nélkül tudta »Faust*-ot; sokszor kérdezé tőlem »ismeri ön Göthe hires Faustját!« Ismerem-e? hiszen magam is Faust vagyok.

— Ön? hogyan?

— Találja ki Gretchen!

Gretchen lesüté szemérmes szemeit, mint Gretchen s hallgatott, gondolkozni látszék, egyszerre pir borítja el arcát s boldogan suttogja: — Ah! ön Faust és én Gretchen óh, óh die fecher Honvéd!

Pedig ha tudta volna szegényke, hogy miért mondtam én neki azt, hogy magam is Faust vagyok, nem a szelid Gretchen, hanem vad »Grädl«-lá alakult volna, mert én akkor arra gondoltam: »ich lache mir ins Faust« s a »Faust« szó mint szónoklati figura »pars pro toto« szerepelt magam helyett, mert hisz ő 31 éves bájaival, szeplőivel...

De talán mégis kegyetlen vagyok iránta, hiszen de mortuis nihil nisi bene s a mint halottam mult évben meghalt... számomra, egy falusi tanitót boldogítván kezével.

Requiescat, igen requiescat in pace!

Tehát — a reminiscenciák miatt majd elfelejtettem tárgyamát — Stefimmel Ried felé balagtam.

Nem soká lehetett a felett elmélkednem, hogy mennyivel szebb dolog és mennyivel nagyobb élvezet így hajnalban a mező illatos légét szívni, mint a háziasszony vetette nyugágyat nyomni, mert Stefibe nem maradhatott a szó.

— Talán hadnagy urnak nemis tetszik tudni, hogy ma Rieden keresztül utazik a német császár?

— Nem tudom — és te Stefi azt honnan tudod?

— Hát biz nekem a polgármester Lujzája beszélte és azt is mondta, hogy a Fricz a csendőrmester és a két csendőrtizedes megis kapták

*) »Sich einschneiden« terepfelvételi műfordított műszó annyit jelent, mint a rajztáblán meghatározni azon pontot, a hol tényleg állunk.

már a parancsot, hogy oltalmazzák meg a német császárt.

— No ha Fricz őrmesterre bízták Ő Felségét, akkor csakugyan nyugodt lehet.

— Hát alásan kérdem a hadnagy urat, mitől fél a Felséges német császár?

— Jól van Stefi! szeretem a katonába, ha megkérdi az okát az okozatnak? Figyelj, elmondom: A német császár élete ellen már többször követtek el merényletet s e miatt mindenütt a merre Ő Felsége megy óvrendszabályokat alkalmaznak.

— Merényletet?... mi az a merénylet hadnagy ur?

— Oh te Stefi, Stefi! hát öreg katona és még hozzá privadiner létedre ezt sem tudod? Merénylet az, ha valaki egy magasabb rangu vagy fellebbvaló élete ellen tör. Ez az attentátum.

— Ahá attentátum, hogy én ezt nem tudtam igazán zu tum.

— És Stefi a miatt, hogy ő ezt nem tudta igen elkomorodott; többet nem szolt s néma hallgatásban ballagtunk odább.

Egy órai séta után kitűzött helyemen voltam. Vezényszavamra Stefi megállt, az asztalt vízszintes, a napernyőt függőleges helyzetbe hozta.

Elkezdtém munkálatomat és délutáni egy óráig dolgoztam. Ekkor megelégedve a mulatságot pihenőre gondoltam.

— Stefi! készülni, Vogelbauer uramhoz megyünk gombócra és savanyu tejre.

Stefi a savanyu tej hallatára savanyu arczot vágott és egy módosító javaslatot bátorkodott kockáztatni.

— Kérem szépen hadnagy urat nem jobb volna ma Zweimüller gazdához betérni, bizonyos vagyok benne, hogy ott husfélért is kapnánk, aztán meg, meg... Anna—Mari is ott van.

— Hova beszélsz Stefi! Hisz Zweimüller

uram épen a vasut mentén lakik 3/4 óra járásnyira innen.

Az igazat megvallva épen azért szeretnék ma Zweimüllerékhez menni menagira, mert ott a hol laknak szeretném meglátni a német császár ő felségét.

— Én meg Anna — Marit, nem bánom menjünk oda.

Megindultunk s oda értünk. A gazda szivesen látott. Haraptam hideg sültet, meghuztam a boros kulacsot és megcsiptem Anna — Marit, jóllaktam.

A Stefivel kötött conventió szerint 3 óraker a vasut mentén folytattam munkálatomat.

Stefi rendkívül izgatott volt, folyton sürgött forgott, fészkelődött.

— Mi bajod neked Stefi — kérdém

— Hadnagy ur kérem a német császár...

— Micsoda?

— ... a német császár ő felségét látni szeretném.

— Pedig alig ha fogod őt látni Stefi, mert a te tiszteletedre bizony a vonat itt meg nem áll, ő felsége pedig nem igen dugja ki a fejét az ablakon.

— Nem é? Hátha mégis — mondja Stefi általam mi jelentőségre sem érdemesített, ravasz mosolylyal.

Vállat vontam s folytattam a sugarazást (a bevágást).

A vasuti őrháztól mintegy 40 lépésnyire egy kis magaslatra állottunk midőn ott a vonat indulása jelezte s már látható volt a mozdony füstje.

— Gyorsan, — vigyázz! — állást foglalni, vezényeltem Stefinek, magam egy napóleoni atti tudéval asztalomnál foglaltam állást látsövemet kezembe tartva.

Stefi tőlem balra állott az összevont óriási

napernyőt lábához helyezve, s a mint el mosolyodva rá nézek, észre vettem hogy reszket.

A vonat mindinkább közeledett, alig volt már tőlünk 30 lépésnyire s kivehettem a bi- és monoklis Kamerradokat, kik fejüket a salonkosik ablakán kidugva kíváncsian néztek reánk. Ő felségét nem láttuk.

— No Stefi ugy-é mondtam, hogy ő felségét nem fogod látni.

— Nem-é, dehogya nem, mondja ő, s e pilanatban észre veszem, hogy az én Stefim az óriási napernyőt felemeli; azt hittem megbolondult és tisztelegni akar velem, de nem, nem tisztelegni akart, a napernyőt mint a fegyvert hirtelen vállához kapja s czéloz...

Lábaim gyökeret vertek az ijedségtől.

— Szent Isten ujra attentátum a német császár ellen, és az én fejem felett a királygyilkosságban részvét vádja — mit tegyek? ki tudja... a napernyő is elsülhet.

Elsült! —

— a lélekjelenlét dictálta csattanós ütés, mit tenyerem Stefi arczára aplikált.

Stefi és a királygyilkos napernyő feküdt, én álltam s tisztelegtem.

A vonat elrobogott.

Stefi azóta nem kíváncsi a német császár ő felsége ábrázatára, még a fotograflája előtt is lesüti szemét.

Én pedig hálát adtam a gondviselésnek, hogy ő felsége szerencsésen Berlinbe érkezett,

H.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORUTH ELEMÉR.

Főmunkatárs: **FARVAS BERTALAN.**

H i r d e t m é n y e k.

H i r d e t m é n y.

A SÁTORALJA-UJHELYI TAKARÉKPÉNZTÁR

1883. évi január 4-én az intézet helyiségben délutáni 3 órakor

 rendkívüli közgyűlést tartand.

T á r g y a:

Az 1882. január 29-én tartott rendes és 1882. február 25-én tartott rendkívüli közgyűlés határozataihoz képest az alapszabályok szükségessé vált módosítása iránti javaslat elfogadása.

E közgyűlésre a részvényesek tisztelettel meghivatnak.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1882. december 1.

Évva András,
elnök.

3-3

285 szám.

1882.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéknek 1882. évi 8615 sz. végzésével Springer József tokaji lakos felperes részére Grünberger Vilmosné alperes ellen 363 ft 15 kr. s jár. erejéig elrendelt kiel. végrehajtás folytán nevezett alperestől lefoglalt s 310 ft 75 kr. beesült ingóságokra a tokaji kir. járásbíró 1751/882 polg. szám. kiküldő végzése folytán az árverés elrendeltétvén, annak a helyszínén vagyis Tokajban Grünberger Vilmosné lakásán leendő megtartására határidőül 1882. évi decemberhő 19-ik napjának délelőtt 11 órája tüzetik ki, a Tokajban bíróság lefoglalt tárgyakra és ugyanazon nap délutáni 4 órája B.-Kereszturban a városházához a B.-Kereszturban lefoglaltakra; midőn imaszékek, butorok, egy vásári bódé s egyéb különféle ingóságok a legtöbbet igérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni.

Felhivatnak egyuttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyakra oly elsőbbséggel bírnak, mely az ezen ügybeni végrehajtási iratokból ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulirt végrehajtónál különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulaszták.

Kelt Tokaj, 1882. évi decemberhő 1-ső napján.

Fekete Zsiga,
kir. bír. végrehajtó.

KARÁCSONYI ÉS UJÉVI AJÁNDÉKOK LŐVY ADOLF,

könyv- és papirkereskedőnél gazdag választékban igen

jutányos áron kaphatók.

Üzletemben felállított karácsonyi kiállításomra, mely a szakomba vágó legmodernebb ajándékoknak alkalmas tárgyakból van összeállítva a t. közönség figyelmét fölhívom.

Pályázat.

A tokaji szolgabírói hivatalnál ideiglenesen megürült irnoki állásra, — évi 500 ötszáz forint fizetés — ezennel pályázat nyitattik. Feltételek: a közigazgatási szakmába vágó kisebb ügyekben s a hivatalos levelezés terén — kellő jártasság vagy annak kimutatása, hogy pályázó hason minőségben már huzamosabban szolgált.

Továbbá: szolgabírói segéd adóvégrehajtói állás, a miniszterileg megállapított díjazás mellett. Feltétel: képzettségkimutatása, betöltött 24 év és tisztességes előélet.

Ezen állomásokra pályázni kívánók bélyeg-telen kérvényeiket alólirott szolgabírónál f. hó. 27 napjáig beadhatják.

Min. két állomás 1883. év január hó 1-ével elfoglalható.

Tokaj 1883, év Deczember hó 12 én.

Hudich
hely. szolgabíró.

1721.
82.

Pályázati hirdetmény.

A sajtó-hidvég-berzéki, lemondás folytán üresedésbe jött, szabad lakás, 1/2 külterki állomány hasznélvezete 310 frt 1 kr. készpénz, 15 forint irodai átalánnyal javadalmazott körjegyzőség folyó évi deczember hava 29-én d. e. 11 órakor S. Hidvégen megejtendő választás útján be fog tölteni.

Pályázni kívánók szabályszerűleg felszerelt kérvényeiknek folyó hó 28-ig alulírott járási szolgabíró irodájában leendő benyújtására felhivatnak.

Kelt Szerencsen, 1882. deczember 8.

Zábráczky,
járási szolgabíró.

TK. 2760. sz.
1882.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbírói hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Adamovics István tállyai rom. kath. lelkes végrehajtónak Slezsák János és társai tállyai lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a végrehajtató részére megítélt 80 frt tőke követelésnek s ettől 1880 évi januárhó 1-ső napjától járó 8% kamatoknak 20 frt végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 9 frt 65 kbrban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a tállyai 1296. számú tjkvben Slezsák János tulajdonánál felvett 146 frtra becsült 2920/a hr. és a tállyai 543 számú tjkvben Buta János és neje Bodnár Zsuzsanna tulajdonánál felvett 838-859. hr. sz. 200 frtra becsült ház és kert ingatlanra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül, 1883. évi januárhó 9-ik napjának délelőtti 10 órája Tállya városaházánál kitűztetik.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek:
1) hogy a megállapított kikiáltási ár 146 frt és 200 frt;
2) hogy a fent megjelölt ingatlan ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfog adatni;
3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10% -át készpénzben vagy óvadékképes papírban bánatpénzképpen a kiküldött kezéhez letenni;
4) vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első 1/3 részt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a második 1/3 részt ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, az utolsó 1/3 részt ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbírói hatósághoz intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó mint letéti hivatalnál lefizetni.
5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírói hatóság mint telexkönyvi hivatalnál, valamint Tállya községe előljárási hatóságánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. bírói hatóság mint telexkönyvi hatóságánál 1882. évi októberhó 23. napja.

Tóth Pápay,
kir. aljbró.

TK. 4769. sz.
1882.

Árverési hirdetmény.

A s.a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Reviczky Imre bánóczi lakos végrehajtónak Ericz Ernőné szül. Szécsényi Ottl budapesti és Zemplénmegye t. ügyésze által képviselt Szécsényi Mária kkorú, mint néhai Szécsényi Károly örökösai végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a végrehajtató részére megítélt 798 frt tőke követelésnek ettől 1877. évi szeptemberhó 1-ső napjától járó 6% kamatoknak 1/3% váltódíj 59 frt 27 kr végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi 10 frt

50 kbrban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a kis-toronyi 138. számú tjkönyvben 658 hr. szám alatt foglalt Szécsényi Károly és Ericz Ernőné szül. Szécsényi Ottl tulajdonánál felvett dézma váltással terhelt borházal ellátott királykai szőlőből néhai Szécsényi Károlyt feleség részben illető jutalékra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1883. évi februárhó 19-ik napjának délelőtti 10 órája ezen kir. törvényszék telexkönyvi hivatal helyiségébe kitűztetik.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek:
1) hogy a megállapított kikiáltási ár 700 forint;
2) hogy a fent megjelölt ingatlan ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fog adatni;
3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10% -át vagyis 70 frtot készpénzben bánatpénzképpen a kiküldött kezéhez letenni;
4) vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első 1/3 az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a második 1/3 ugyanazon naptól számítandó két hó alatt, az utolsó 1/3 ugyanazon naptól számítandó négy hó alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszékhez intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a s.a.-ujhelyi kir. adó mint letéti hivatalnál lefizetni;
5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telexkönyvi hivatalnál, valamint Kis-Toronyi és S.a. Ujhely város községe előljárási hatóságánál megtekinthetők.

Kelt a s.a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telexkönyvi hatóságánál 1882. évi november 24. napján tartott üléséből.

Sziráky, **Br. Fillenbaum,**
h. kir. tvszéki jegyző. kir. tvszéki elnök.

TK. 5091.
1882. sz.

Árverési hirdetmény.

A s.a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Mészák István ügyvéd mint néhai Vécey György és neje Pap Erzsébet öröseretlen örökösai részére hivatalból kirendelt ügygondnok végrehajtónak Elek Sándorné szül. Barcsay Veron s.a.-ujhelyi lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a végrehajtató részére megítélt 300 frt tőke követelésnek s ettől 1872 évi június hó 5-ik napjától járó 7% kamatoknak 14 frt 50 kr. végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi a 3 frt 67 krt tevő hírlapi hirdetési díjjal együtt 14 frt 17 kbrban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a s.a.-ujhelyi 254 sz. tjkönyvben 2465. hr. sz. alatt foglalt fűszkúti földből, továbbá a s.a.-ujhelyi 506. sz. tjkönyvben 1209, 1210, 6885, 6887, 3469, 3227 és 3238, hr. szám alatt foglalt 236. sz. ház belsőség és külsőségéből végre a s.a.-ujhelyi 2225. sz. tjkönyvben 3265, 3786, 3827, 3975 és 5518 hr. sz. alatt foglalt külsőségéből végrehajtást szenvedő fele részben illető jutalékra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1883. évi február hó 25-ik napjának délelőtti 10 órája ezen kir. törvényszék telexkönyvi hivatal helyiségébe kitűztetik.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek:
1) hogy a megállapított kikiáltási ár 922 frt, 50 kr.;
2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fognak adatni;
3) hogy az árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10% -át vagyis 92 frt 25 krt készpénzben vagy óvadékképpen papírban bánatpénzképpen a kiküldött kezéhez letenni;
4) vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első 1/3 az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a második 1/3 ugyanazon naptól számítandó három hó alatt, az utolsó 1/3 ugyanazon naptól számítandó hat hó alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszékhez intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a s.a.-ujhelyi kir. adó mint letéti hivatalnál lefizetni;
5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telexkönyvi hivatalnál, valamint S.a.-Ujhely város községe előljárási hatóságánál megtekinthetők.

Kelt a s.a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telexkönyvi hatóságánál 1882. évi deczemberhó 1-én tartott üléséből.

Br. Fillenbaum,
kir. törvényszéki elnök.
Sziráky,
h. kir. törvényszéki jegyző.

TK. 3252. sz.
1882.

Árverési hirdetmény.

A homonnai kir. járásbírói hatóság mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a kassai taparékpénztár végrehajtónak id. Gróf Csáky Rezső mint kiskoru, Gróf Csáky György természetes és törvényes gyámatyja végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a végrehajtató részére megítélt 34,000 frt tőke követelésnek s ettől és pedig 26,000 frt tőke után 1881-ik évi február 2-ától 800 frt tőke után pedig 1881-ik évi május 25-ik napjától járó 8% kamatoknak és 6% késedelmi kamatoknak 34 frt 40 kr végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi az árverési hirdetési díjjal együtt 34 frt 84 kbrban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a s.a.-ujhelyi kir. kielégítése végett a végrehajtási árverés a s.a.-ujhelyi kir. tészk területéhez tartozó Világ község 1 számú tjkönyvben A I. 1-121-ig sorszám alatt foglalt, továbbá Laborcz-Volya

község 2. számú tjkönyvben A I. 1-5-sor szám alatt foglalt kiskoru Gróf Csáky György tulajdonánál felvett nemesi birtokok s ezek tartozékaira, valamint Laborcz-Volya község 43. számú tjkönyvben 70. hr. szám alatt és az ugyan azon község 46. számú tjkönyvben 73. hr. szám alatt foglalt szellérségekből kiskoru Gróf Csáky Györgyöt illető földtulajdoni jogra elrendeltetvén annak megtartására határidőül 1883. évi márcziushó 14-ik napjának délelőtti 10 órája s szükség esetén következő napja az alólirt kir. járásbírói hatóság mint tkvi hatóság hivatalos helyiségébe kitűztetik.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek:
1) hogy a megállapított kikiáltási ár a világi 1. számú tjkönyvben foglalt ingatlanra nézve 25515 frt a laborcz-volyai 2. 43. és 46 számú tjkönyvben foglalt ingatlanra nézve pedig 32,752 frt;

2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fognak adatni;

3) hogy az árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10% -át vagyis 25515 frt 50 krt illetve 3275 frt 20 krt készpénzben vagy óvadékképes az árfolyam értékének 2/3-ada erejéig elfogadható állami papírban bánatpénzképpen a kiküldött kezéhez letenni;

4) vevő köteles a vételért két egyenlő részletben és pedig az első 1/3 részt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 3 hó alatt a második 1/3 részt ugyanazon naptól számítandó hat hó alatt, az utolsó 1/3-részt ugyanazon naptól számítandó 9 hó alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbírói hatóság tkvi hatóságához intézendő két példányban és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a homonnai kir. adó mint letéti hivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírói hatóság telexkönyvi hivatalnál, továbbá a nagy-mihályi kir. járásbírói hatóságánál valamint Világ és Laborcz-Volya községek előljárási hatóságánál megtekinthetők.

Kelt a homonnai kir. járásbírói hatóság mint telexkönyvi hatóságnak 1882. novemberhó 12-én.

Szilágyi Béla,
kir. aljbró.

TK. 2786 sz.
1882.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbírói hatóság mint tkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a rátkai rom. cath. egyház végrehajtónak Boller Jánosné végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a végrehajtató részére megítélt 20 frt 16 kr. tőke követelésnek, s ettől 1869 évi januárhó 1-ső napjától járó 6% kamatoknak 8 frt, perbeli 7 frt 50 kr végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a rátkai 175 sz. tjkvben 417. hr. sz. 178 frtra becsült és a rátkai 421 sz. tjkvben 919 hr. sz. 236 frt becsült értékű ingatlanokra az 1881 évi 60. t. cz. 156 §-a értelmében, vagyis nem csak az adós Scheiber Anna de a tkvi tulajdosos társ Boller János illetőségére is ingatlanra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1883. évi januárhó 12-ik napjának délelőtti 10 órája Rátka község házához kitűztetik.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek:
1) hogy a megállapított kikiáltási ár a fenti bec sár;
2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fognak adatni;
3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10% -át készpénzben vagy óvadékképes papírban bánatpénz képpen a kiküldött kezéhez letenni;

4) vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első részt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a második részt ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadik részt ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbírói hatósághoz intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó mint letéti hivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírói hatóság telexkönyvi hivatalnál, valamint Rátka községe előljárási hatóságánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. járásbírói hatóság mint telexkönyvi hatóságnál 1882. októberhó 30. napja.

Tóth Pápay Soma,
kir. aljbró.

1057. szám.
1881.

Árverési hirdetmény.

Alólirott bírói kiküldött közhírré teszi hogy a s.a.-ujhelyi kir. törvényszék 2684. számú végzése által Gróf Festetich Aladárné, ellen Friedmann Áron javára 295 frt követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtást folytán bíróság lefoglalt s 896 forintra becsült bérkövetelés, sertés, krumpli, varrógép és bútorokból álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén Sztropkó-Olyka községében leendő eszköz-lésére határidőül 1882. évi deczemberhó 28 napjának délelőtti 9 órája kitűztetik, melyre venni szándékozó oly megjegyzéssel meghívotnak, hogy érintett ingóságok emez árverésen szükség esetén becsáron alól is eladandók fognak.

Sztropkón 1882. deczemberhó 8.

Husznay Sándor,
bírói kiküldött

Ház bérbeadás.

A helybeli csalogány utcában az izr. kórházmelletti épületben lévő egy három szobás és egy két szobás lakás az épülethez tartozó diszes kerttel együtt jövő évi Szt. György napjától kezdve együtt vagy külön bérbe adandók. Bővebb értesülést a tulajdonosnő, Benedekné Fekete Mariska urnónél Hoorban (u. p. Bánócz) nyerhetni.

Diszoklevél Székesfehérvár 1879 Diszoklevél Triest 1882

NEUSCHLOSZ ÖDÖN és MARCEL
ezelőtt Neuschlosz J. fia

gőzfűrés, faáru- és parkétgyára
Budapest, Ujpesti rakpart 10

ajánlja nagy választéku parkétjait, folyton nagy készlete van száraz és hibátlan tölgy- és fenyőfa amerikai padlózatból.

Parkétrakást vidéken jutányosan eszközölt. Kívánatra mintarajzokat s árjegyzéket legnagyobb készséggel bérmentesen küld.

Három évi garantiát nyújt.
Elvállal szerszám- és épületfeszítést, ács és asztalos munkákat igen mérsékelt feltételek mellett.

6-12

Arany-érem Párizs 1878.

Haladás! érem Bécs 1873 Erdemváros Szeged 1876

POLITIKAI NAPILAP.

BUDAPESTI HIRLAP

Előfizetési ára:
Egész évre 14 frt. Félévre 7 frt. Negyed-
évre 3 frt 50 kr. Egy óra 1 frt 20 kr.

Megjelenik minden nap, hétfőn és
ünnepek utáni napokon is.

Szerkesztők és kiadótulajdonosok:
CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV. ker. kalap utca 16. sz.

A t. magyar olvasó közönséghez!

A „BUDAPESTI HIRLAP”-ot egy írói társaság alapította 1881 nyarán s a tisztelt olvasó közönség oly lelkesen fölkarolta íróinak érdekeit, hogy ezek ma már másfélévi munka és siker dicsőségére hivatkoznak.

A „Budapesti Hirlap” nem pártlap.

Pártja — olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormányának, se jobb se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és a mi ugyanaz, az országnak.

Miből állanak ezek a szolgálatok?

Első sorban abból, hogy mindenről a mi az országon belül vagy kívül akár politikai, akár társadalmi, akár művészi, akár tudományos téren felmerül: hiven, pontosan, gyorsan, röviden de mégis kimerítően és részrehajtás nélkül értesítse közönségét.

E tekintetben egy hazai lap sem mulja felül a „BUDAPESTI HIRLAP”-ot. Vannak a nagyobb és drágább lapok, melyek terjedelmesebben tudósítanak, de nincs mely pontosabban és pártatlanabban adná értesítéseit.

A „BUDAPESTI HIRLAP” olvasó közönségén és íróin kívül nincsen senkinek e kerek földön lekötözve, se osztályának, se pártjának, se kormányának, se nyilvános vagy magán társaságoknak: a „BUDAPESTI HIRLAP” a legfüggetlenebb lap Magyarország fővárosában, a hol az egyik lap a pénzvillágnak, a másik egy-egy hatalmas vasutnak s más ily vállalatoknak, a harmadik a kormányának, a negyedik a zsidóknak, az ötödik a klerusnak, a hatodik a szabadkőműveseknek, a hetedik nyolczadik egy-egy pártjának a jármát viseli.

A „BUDAPESTI HIRLAP”-nak csak egy hatalmasság parancsol, az diktálja vezércikkeit, az szabja meg magatartását, s e hatalmasság: a nagy közönség és az ország azonos érdeke.

Ennek tesz szolgálatot, a ki a „BUDAPESTI HIRLAP”-ot pártolja.

Nekünk nincs kitől féljünk, nincs kitől reméljünk, kivéve olvasó közönségünket a mely itél szavaink és cselekedeteink felett.

A „BUDAPESTI HIRLAP” rendes tartalma a következő: **I. Politikai és társadalmi vezércikkek, II. Tudományos, ismeretterjesztő és mulattató tárcák, mindennap rendszeresen kettő. III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek, az egyesületek, a művészetek rovata. IV. A fontosabb események bővebb leírása külön cikkekben. V. Távirati tudósítások. VI. Napi események rovata. VII. Közgazdaság. Ezenkívül a mellékletben rendszeren egy-egy vezércikk a társadalom valamely osztályának érdekeiről, országgyűlési tudósítások, tárcza, törvényszék, vidéki hírvonat, ismeretterjesztő, szórakoztató cikkek, tudósítások a divatról, hasznos tudnivalókról és állandóan egy-egy regény.**

A „BUDAPESTI HIRLAP”

rendes írói:

Csukássi József szerkesztő, b. Kaas Ivor, gr. Teleki Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Szokolay Kornél, Rákosi Viktor, Benedek Elek, Kacziány Géza, Berényi László, dr. Wolf Vilmos.

Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendes terjedelme, a mely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ivvel kibővül. Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat adunk ki a feldolgozott hirlapi anyag mellett becses és érdekes tartalommal.

Kiváló események színhelyére külön tudósítokat küldünk, akik ügyességök és megbízhatóságuk által egyaránt lekötözik a közönséget és a szerkesztőséget.

Bécsben, Berlinben, Párisban, Londonban rendes tudósítóink vannak, a kik közvetlen benyomásaik alapján adnak hírt arról, a mi e világvárosok lakóit foglalkoztatja.

Jövő január első napján kezdjük meg közlését gr. Teleki Sándor ezredes kitűnő dolgozótársunk nagyobb munkájának

GARIBALDIRÓL

a mely történetet ír egy regény érdekfeszítő erejével: adomákat beszél, melynek hősei a most letűnt évtizedek legnagyobb politikai alakjai. Oly mű lesz ez, melynél érdekesebbet és vonzóbbat a magyar könyvpiac ez idő szerint nem fog nyújtani.

Ezenkívül gr. Teleki Sándor virágvasárnapján Olaszországban át Párisba utazik. Utba ejti Turint, hogy meglátogassa Kossuthot, kit hazatérte óta nem látott. Párisban betér régi jó barátjához Hugó Viktorhoz, kivel száműzetése idején éveket töltött Jersey szigetén. Azután fölkeresi ifju Dumas Sándort. Teleki Sándor e nagyérdékű ut emlékeit, benyomásait kizárólag a „BUDAPESTI HIRLAP”-ban fogja közzé tenni. Azt hisszük ennél örvendetesebb hírt alig közölhetnénk t. olvasóinkkal.

== A „BUDAPESTI HIRLAP” a legolcsóbb politikai, szépirodalmi, társadalmi és gazdasági napilap. ==

Előfizetési ára:

Félévre 7 forint. — Évnegyedre 3 forint 50 krajczár. — Egy óra 1 forint 20 krajczár.

Az előfizetés legegyszerűbben postautalvánnyal teljesíthető e czimen:

„Budapesti Hirlap” Budapest, kalap-utca 16. szám alatt.

Tisztelettel ajánljuk a „BUDAPESTI HIRLAP”-ot, első és rendíthetlen hirdetőjét a magyar nemzeti állam érdekeinek, a t. magyar közönség lekötöztető figyelmébe.

CSUKÁSSI JÓZSEF, RÁKOSI JENŐ.

a „Budapesti Hirlap” kiadó-tulajdonosai.

1-3

Mutatványszámokkal szívesen szolgál a kiadóhivatal.

Dr. Löcherer Lőrincz házánál, szeptember 30-án elveszett egy kis china ezüstgyertyatartó. A gyertyatartó kicsi fogóval vagyis füllel van ellátva. A tulajdonos 25 frtot ad annak aki azt visszahozza.

HOFF JÁNOS malátakivonata

és egészségi sörének
Készítik ezrek és ezrek életüket. Csodálatos gyógyhatással bír Hoff János malátakivonata és egészségi-söre győző kőbőgés, bélhurut, rekedtség, nátha, mellgyomor és ségébántalmak, gyengeség, vér-szegénység s aszkorbán.
Hoff János cs. kir. udvari szállító, bizottsági tanácsos a koronás arany érdemkereszt és lovagrend tulajdonosa mint a Hoff János-féle malátakivonatot.

FELTALÁLÓJA

egyedüli készítője és Európa valamennyi hercegeinek szállítója Bécsben. Gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse No. 2. Iroda és gyári raktár: Graben Bräunerstrasse 8.

Legmagasabb nyilatkozatok.

I. Vilmos német császár: Ön, kitűnő malátakivonata.
Ferencz József osztr. császár: Örömmel tüntetem ki önt.
A szász király: kitűnő gyógyhatása az anyakirálynőnél.
A dán király: gyógyereje csatlaltan.
A mecklenburg-schwerini nagyherceg: teljes elismerésem.

Gyógyjellelentes.

Tisztelet uram! El nem mulasztom az alkalmat, annak kijelentésére: hogy nem gyengeségi és köbőgési bajában ön malátakivonata és kőbőgési kivonata a legkitűnőbb eredményű volt. Nem évek óta osszel és tavasszal, dacára a gyógytárakból felhasznált rengeteg orvosságnak — a legkínzóbb köbőgéstől győztörlettel, míg ön malátakivonata használatával által attól teljesen megszabadult s most régi erejét visszanyerve, egészségre névrend. Jelen bizonylatomhoz azon megjegyzést csatolom, hogy én aki kétélttem, a malátakivonata sikerében, most hiszek benne. Kérek ön malátakivonata ismét 58 üveget.
S. a. - Ujhely, 14 máj. 1881. tisztelettel
Gross Róbert,
a m. ék. vasút főfelügyelője

Figyelmeztetés.

Minden malátakivonatot a feltalálónak és első előállítójának

Hoff Jánosnak, mellyképpvel mint védjeggyel van ellátva oval alakban alatta teljes névvalírása. A hol ezen jel hiányzik, jele, hogy a készítmény hamis és visszautasítandó.

2 forinton alól semmisen küldetik.

Főraktár Zemplénmegyére: Kormos Arminál S. a. - Ujhelyben. Továbbá Pinter Ferencz gyógyszerész, Kormos Armin és Szentgyörgyi Vilmos uraknál S. a. - Ujhelyben s Marmorstein S. -nél N. - Mihalýban.

7-20